

det aldrig lykkedes mig at finde, hvorimod jeg senere har set Smaaaflokke, i Regelen seks Stykker, paa Steder, hvor Fuglene kunde tænkes at have ruget; men jeg anser det for givet, at det har været to gamle Fugle med deres fire flyvefærdige Unger.

Nu kan man maaske sige, jeg har taget fejl, at jeg ikke forstaar at skelne Han fra Hun. Desværre ligger mine Beviser, Fuglekroppene, paa Havets Bund; men jeg er ikke ene om at have set dette. Min Kammerat G., der var vant til Skindlægning af Fugle, har set det samme, og paa de først tagne Redefugle var Tegnene saa tydelige, at al Fejltagelse er udelukket. Hvordan dette skal forklares, ved jeg ikke; men mine egne Øjne maa jeg tro først og fremmest.

SUMPDROSSEL, *TURDUS PALLASII*, CABANIS, NY FOR GRØNLAND

AF

R. JUL. OLSEN

I Sommeren 1923 modtog jeg fra Assistent Kay Olsen i Frederikshaab, Grønland, en Del Fugleskind, blandt hvilke der var en Drossel, angivet som fanget den 2. Maj 1923 paa Storøen, c. 22 km Nord for Kolonien.

Skindet, der ikke er kønsbestemt, er i god Overensstemmelse med Beskrivelsen af *Hylocichla guttata pallasii*, Cabanis, i Robert Ridgway: The birds of North and Middle America; yderste, »10ende«, Svingfjer er lige saa lang som de primære Vingedækfjer, »9ende« Svingfjer kortere end »6te«; Halen og øvre Haledækfjer tydeligt rødligere end Ryggens Farve, Siderne graabrune; Vingen 96, Halen 76, Tarse 30,5, Mellemtaa 19 mm.

Ridgway anfører følgende Maal for Arten:

	Vinge	Hale	Tarse	Mellem- taa
10 gamle Hanner fra Atlanterhavskystomraadet.....	94,7	70,5	30,7	17,9
10 — — - Mississippi-Dalen.....	93,8	68,4	30,2	17
10 — Hunner - Atlanterhavskystomraadet.....	89,9	65,2	30	17,8
10 — — - Mississippi-Dalen.....	91,7	67,7	29,5	17,2
3 — — - Athabasca, Alberta og Mackenzie	89	66	29,5	17,2

Arten er hjemmehørende i det østlige Nordamerika fra Massachusetts op til de arktiske Egne. Dresser angiver, at den i Britisk Nordamerika almindeligt kaldes »Swamp Robin« (Sumpdrossel), at den bebor sumpet, buskbevokset Terræn, og at han navnlig traf den i de derværende udstrakte Ellemoser, hvor dens Tilstedeværelse i Yngletiden altid røbes ved dens afvekslende og muntre Sang, der vel ikke er særlig kraftfuld, men overmaade velklingende. »Den er«, siger han, »den bedste Sanger, jeg traf paa i New Brunswicks Skove«. I Udseende ligner den en lille Sangdrossel, men med Halen farvet som Nattergalens.

I Grønland er den saavidt vides ikke truffet; det i »The birds of North and Middle America« anførte Eksemplar fra Amraglik ved Godthaab, Juni 1845, er nemlig ifølge H. Winge: »Grønlands Fugle«, 1898, en *Turdus (Hylocichla) ustulatus*, Nutt., var. *alicia*, Baird. Derimod er den, som angivet i »Grønlands Fugle«, fanget paa et Skib paa Havet Syd for Grønland paa 58° 48' N. B., 49° 16' V. L., den 9. Juni 1867. I Europa har den vist sig nogle Gange.

Skindet er skænket til Zoologisk Museum.
